

1

KRISTAUS
KARALIAUS
LAIVAS

TĖVŲ, MARIJONŲ,
BENDRADARBIŲ,
SAVAITRAŠTIS

IV GAVĖNIOS SEKMADIENIS

Evangelija

Jon. 6, 1-13

ANUO metu: Jėzus nuvyko į anapus Galilėjos, tai yra Tiberijados jūros. Jį sekė didelė žmonių daugybė, nes jie matė stebuklus, kuriuos jis darė ligoniuose. Jėzus užėjo į kalną ir tenai atsisėdo su savo mokytiniais. Buvo arti žydų šventė, Velykos. Jėzus, pakėlęs akis ir pamatęs, kad pas jį ateina didžiausia minia, tarė Pilypui: Iš kur pirkšime duonos, kad šitie galėtų pavalgyti? Sakė gi jis tai, mėgindamas jį, nes pats žinojo, ką darysiąs. Pilypas jam atsakė: Duonos už du šimtus denarų jiems nebus gana, kad kiekvienas gautų truputį. Tuomet vienas jo mokytinių, Simono Petro brolis Andriejus, jam pasakė: Čia yra vienas vaikas, kurs turi penkis miežinės duonos kepalus ir dvi žuvi, bet kas tai tokiai daugybei? Jėzus tačiau tarė: Susodinkite žmones. Toje vietoje buvo daug žolės. Taigi, jie susėdo, viso apie penkis tūkstančius vyrų. Jėzus ėmė duoną ir, padėkojęs, padalino sėdėjusiems; taip pat ir žuvų, kiek kas norėjo. Jiems pavalgius, jis tarė savo mokytiniais: Surinkite, kas liko trupinių, kad nepražūtų. Taigi, jie surinko ir iš penkių miežinės duonos kepalų pripylė dvylika pintinių, kurie buvo likę pavalgius. Tie žmonės, pamatę, kad Jėzus buvo padaręs stebuklą, sakė: Jis tikrai tas pranašas, kurs turi

Lėkcija

Gal. 4, 22-31

BROLIAI: Yra parašyta: Abraomas turėjo du sūnu, vieną iš tarnaitės ir vieną iš laisvos. Bet tas, kurs buvo iš tarnaitės, gimė kūno keliu, o kurs iš laisvos, remiantis pažadu. Tai pasakyma palygintinai. Nes tai yra dvi sandori: viena Sinajaus kalne, gimdanti tarnavimui, tai yra Agara; nes Sinajaus kalnas yra Arabijoje, turįs ryšį su dabartine Jeruzale, kuri drauge su savo vaikaiis tarnauja. Ana gi Jeruzalė, kuri yra augštybėse, yra laisva, ji yra mūsų motina. Nes yra parašyta: Linksminkis, nevaisingoji, kuri negimdai džiaukis ir šūkauk, kuri neturi gimdymo skausmų, nes daug yra apleistosios vaikų daugiau kaip tos, kuri turi vyrą. Mes, broliai, esame kaip Izaokas, pažado vaikai. Bet kaip tuomet gimusis kūno keliu persekiojo gimusį dvasiškai, taip ir dabar. O ką sako Raštas? Išmesk tarnaitę ir jos sūnų, nes tarnaitės sūnus nebus tėvonis kartu su laisvosios sūnumi. Taigi, broliai, mes esame tarnaitės vaikai, bet laisvosios ta laisve, kuria mus išlaisvino Kristus.

ateiti į pasaulį. Bet Jėzus, žinodamas, kad jie nori ateiti jo sugauti ir paskelbti jo karaliumi, vėl pasitraukė pats vienas į kalną.

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS — THE SHIP OF CHRIST, THE KING, a Weekly published by the Marian Fathers, 4545 W. 63rd St., Chicago 29, Ill. Second class postage pd. at Chicago, Ill., Subscription: \$3.00 yearly in U.S.A. and Canada; Foreign \$4.00 yearly; 10c a copy. Editor Rev. J. Sakevičius, M.I.C.

GAILESTINGOJI MEILĖ

KETVIRTOJO gavėnios sekmadienio evangelija (Jon. 6, 1-13) atskleidžia mums aną istorinį įvykį, kad mūsų Išganytojas Jėzus Kristus prie Tiberijados jūros daugiau kaip penkis tūkstančius žmonių stebuklingu būdu pamaitino.

Artėjo vakaras. Minia, viską užmiršusi, klausėsi Kristaus dieviškojo mokslo, buvo išalkusi ir pavargusi. Aplink nieko nebuvo, kad, pirmtau negu grįš į namus, galėtų ką nors rasti pasistiprinimui. Stebuklingai padauginęs penkis kepalėlius duonos ir dvi žuvis, Išganytojas visus pasotino ir pastiprino.

Galėtumėme stebėtis šiuo nepaprastu įvykiu, jei nežinotumėme, jog Kristus, savo meilės evangeliją skelbdamas, visada pabrėžė artimo meilės darbų didelę vertę, jog jis pats juos kiekviena proga, kur tik būdavo reikalas, darė. Matydamas ligonių kančias, juos pagydydavo; matydamas našlės skausmą dėl vienintelio mirusio sūnaus, jį prikelia; o išalkusiai miniai padalina duoną. Jono Krikštytojo mokiniams pats Kristus sako apie savo gailestingumo darbus: "Eikite ir papasakokite Jonui, ką esate girdėję ir matę. Aklieji regi, raišieji vaikščioja, raupsuotieji pagydomi, kurtiniai girdi, mirusieji keliasi" (Mt. 11, 4-6).

Smerkdamas Senojo Įstatymo pariziejišką labdarą, kuri buvo daroma daugiau iš tuštumo ir puikybės, negu iš artimo meilės, Kristus ragino daryti gailestingumo darbus dėl Dievo meilės, kilnių jausmų, nes tik toks gailestingumas vertas Dievo atlyginimo ir yra dvasinis turtas danguje. "Palaiminti gailestingieji, nes jie laimės gailestingumo" (Mt. 5, 7). Eikite mano Tėvo palaimintieji, paveldėkite jums nuo pasaulio įkūrimo priręgtą kara-

lystę. Nes aš buvau išalkęs, ir jūs mane pavalgydinote; buvau ištroškęs, ir jūs mane pagirdėte; buvau svečias, ir jūs priėmėte; buvau nuogas, ir jūs mane pridengėte; ligonis, ir jūs mane ap-lankėte, buvau kalėjime, ir jūs atėjote pas mane... kiek kartų jūs tai padarėte vienam šitų mano mažiausiųjų brolių, man padarėte" (Mt. 25, 34-36).

Kristaus žodžių laikydamos, pirmųjų amžių krikščionių bendruomenės sudarė tarsi vieną šeimą: turtingesnieji dalindavosi su nepasiturinčiais, globojo našles ir senelius, savitarpinė meilė visus jungė. Šventasis Povilas savo laiškuose nuolat priminė gerų darbų svarbą. Savo laiške Tesalonikiečiams džiaugiasi apie jų savitarpinę meilę ir nepraleidžia progos paraginti: "Apie brolių meilę mums nėra reikalo jums rašyti, nes jūs patys išmokote iš Dievo vienas kitą mylėti" (1 Tesal. 4, 9). "Jūs gi, broliai, nesiliaukite gerai darę". (2 Tes. 3, 13).

Jau pirmųjų amžių krikščionių rašytojai artimo meilės darbus kėlė ypač už tai, kad jie yra nuopelningi pas Dievą. Šv. Grigalius ragina auką duoti ne kaip žemesniam, bet kaip aukštesniam, kuris jį kada nors priims į amžinąjį gyvenimą. Šv. Jonas Auksaburnis gi taip pataria: "Jeigu tu matai nelaimingą ir reikalingą pagalbą, nesakyk sau kodėl kiti jo nesušelpė, bet kuo greičiausia stengkis padėti; juk, jei tu rastumei gatvėje brangų daiktą, neklausi, kodėl kiti jo nepaėmė, bet paimsi. Tai gi, radęs nelaimingą, pamanyk radęs didžiausią turtą, brangesnį už auksą".

Jeigu ir visai būtų tobula visuomenės socialinė santvarka, didesnio ar mažesnio nepritekliaus ir skurdo bei dvasinių kančių vistiek nebus galima išvengti, nes tai paeina nuo nepramatytų ir nuo paties žmogaus nepriklausomų aplin-

kybių. Jei kas šiandieną yra patenkinamose sąlygose, gaisras, karas, potvynis, nederlius rytoj gali sunaikinti jo pragyvenimo pagrindą, ir jis liekasi vargšas, reikalingas kitų paramos ir pagalbos. Tėvų mirtis išplėšia šeimos maitintoją, liga ar nelaimingas atsitikimas atima sveikatą, kas tada rūpinasis našlaičiais ir ligoniais, jei ne artimo meile liepsnojanti širdis. Nevienas gyvenimo kelyje praranda tiesos kelią, nevieną blogi įpročiai pastumėja į nusikaltimą, kuris veda į kalėjimą ir užtarnautą panieką. Kas tokiam padės surasti kelią grįžti, atitaisyti klaidas, jei ne artimo meilės pilna ir liepsnojanti krikščioniška širdis?!

Pažįsta šiandien pasaulis komunistinę santvarką ir jos svajonių planus: ji yra pasišovusi taip sutvarkyti žmonių gyvenimą, kad jame nebūtų medžiaginių nepriteklių, skurdo ir kančių, o tada neberekės nė krikščioniškos artimo meilės. Tačiau nesuklysiu

sakydamas, kad tiek vargo ir skurdo, tiek nepriteklių ir ašarų niekad Lietuvos žemė nėra mačiusi. Bedieviškojo komunizmo sistema niekad nebus gerbuvio pagrindu, nes ji prieštarauja pačiai žmogaus prigimčiai. Tikrai laisvas žmogus, pritaikęs naujausius technikos laimėjimus, bendromis jėgomis gali pakelti savo gerbuvį, tačiau ir tokioje socialinėje santvarkoje, kurioje iki galimų ribų būtų sumažintas vargas ir skurdas, visada bus reikalinga kilni artimo meilė, kuri kiekviename reikale neštų pagalbą.

Viešpačiui Dievui leidus, ateis valanda, kad tie, kurie vardan laisvės, atnešė vergiją, vardan gerbuvio skurdą, vietoje Dievo, garbina šėtoną, bus pažeminti ir nubauti. "Palaiminti kurie alksta ir trokšta teisybės, nes jie bus pasotinti... Palaimintie, kurie persekiojami dėl teisybės, nes jų dangaus karalystė" (Mt. 5, 6; 10).

Iš vyšk. Petro Pranciškaus Būčio rankraščių

KARALIENĖ PRANAŠŲ

Dievo išrinktoje tautoje trumpai po patriarchų prasidėjo pranašų laikotarpis. Seniausias ir didžiausias pranašas buvo Mozė, kuris išvedė žydus iš Egipto vergijos. Paskutinis Senojo Įstatymo pranašas buvo Malakijas, kuris mirė keturi šimtai pirmaisiais metais prieš V. Jėzui užgemančiam. Taigi nuo Mozės užgimimo iki Malakijo mirties išėjo maždaug tūkstantis metų.

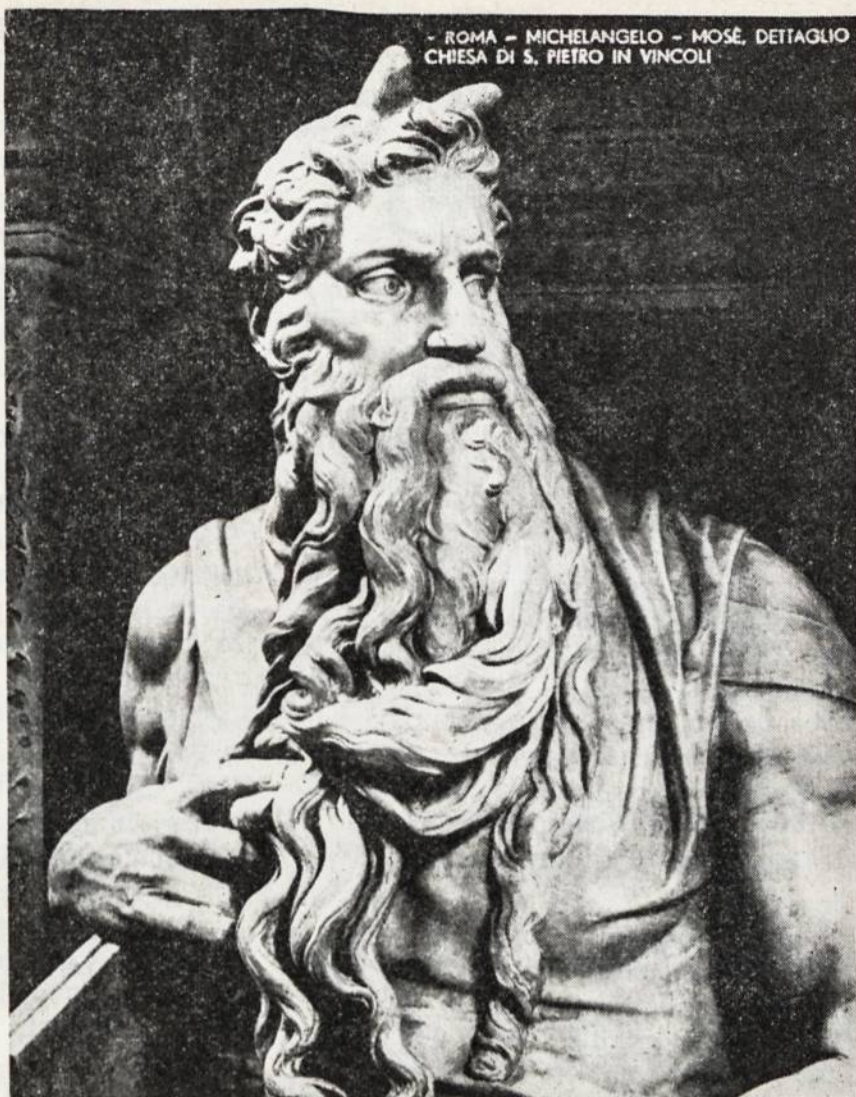
Kai kurie pranašai tą Dievo žodį, kurį jie skelbė, paliko užrašę, o kai kurie teskelbė tik gyvu žodžiu ir jokių raštų nepaliko. Tarp šių, kurie nepaliko raštų, yra du labai žymūs pranašai: Elijas ir Eliziejus. Juodu labai sėkmingai kovojo su plintančia žyduose stabmeldybe, daug stebuklų Dievo padedami padarė, bet jūdviejų žodžius ir veiksmus tegauname sužinoti tik iš

to, ką kiti žmonės apie juodu parašė paliko.

Mozės vardu paliktas turime penkias didokas knygas. Jose pranašysčių yra gana svarbių, bet daugiausia apipasaikojami įvykiai, kaip išėita iš Egipto, kaip keliauta tyruose ir ateita iki Žadėtosios žemės. Beveik daugiausia tose knygose sužymėta visokių įstatymų ir aprašyta apeigų, kaip reikia Dievą garbinti. Pabaigoje pridėtas Mozės mirties aprašymas.

Kitų vėlesniųjų pranašų turime šešiolika knygų: keturias didesniausias ir dvylika mažesniųjų. Pati didžiausia yra Izaijo knyga. Kaikas spėlioja, kad antrąją jos dalį kitas nežinomas pranašas parašęs, Izaijui jau mirus. Antroji pagal didumą yra Jeremijo knyga su dviem priedais: Raudomis dėl Jeru-

ROMA - MICHELANGELO - MOSÉ, DETAGLIO
CHIESA DI S. PIETRO IN VINCOLI

Mozės statula, iškalta iš marmuro garsaus dailininko Michelangelo, šv. Petro pančiuose bažnyčioje, Romoje.

zalės išgriovimo ir Jeremijo mokinio Barucho knyga. Trečiasis didysis pranašas yra Ezekielis, o ketvirtasis — Danielius. Kitų dvylikos pranašų raštai trumpesni, bet Ozės ir Zacharijo pranašystės ilgesnės už kitų dešimties. Šitų vardai yra: Joelis, Amos, Abdijas, Jonas, Mikiejus, Naumas, Abakukas, Saponijas, Agiejus ir Malakijas.

Lietuviškai kalbėdami, mes mintiname, kad pranašų uždavinys buvęs sužinoti būsimuosius įvykius ir pranešti juos žmonėms. Nė vienas žmogus negali savo paties išmintimi patirti ateities, bet Dievas vienaip gerai žino praeitį, dabartį ir ateitį. Jis gali Savo p rinktiems asmenims, sakysime, pranašams. apreikšti būsimuosius įvykius, o

tie pranašai gali paskelbti kitiems. Tačiau ne tai buvo pats svarbiausias pranašų uždavinys. Kai kurie neišpranašavo nė jokių būsimų įvykių.

Bet visi pranašai skelbė žmonėms Dievo apreikštusius dalykus. Dažnų dažniausiai pranašai sudraudavo tautiečius, kad negarbintų stabų, o tikrąjį Dievą. Pranašai ragindavo žmones padoriai elgtis ir labai iškalbingai bei karštai peikdavo nedorėlius. Visi ir visais atvejais jie kalbėdavo ir rašydavo ne savo mintis, o V. Dievo žodį ir valią. Todėl graikų kalboje jie teisingai vadinami "prophetes." Tas žodis reiškia asmenį, kalbantį kieno nors aukštesnio už save vardu. Žydų kalboje jie buvo vadinami "nabi". Šis žodis

reiškia tą pat, kaip ir graikų prophetes. Kitas žydiškas žodis buvo "raha", kuris reiškė "regintį". Mat pranašai, prieš imdami kalbėti žmonėms, regėdavę Dievą arba angelą, iš kurio patirdavę, ką turi sakyti žmonėms.

Prisiminus pranašus ir jų veiklą bei uždavinius, ne išsyk matyti, kodėl švenčiausioji Marija pavadinta jų karalienė, bet yra tikro ir rimto pagrindo ją taip vadinti. Jau žinome, kad pirmoje Mozės knygoje yra paminėta būsimoji moteriškė, kurios Vaikas sutraiškys piktojo pragarinio žalčio nuodingą galvą. Tai Marija. Tos pragaro gyvatės nužudymas atnešė žmonėms didesnę naudą, negu Mozės nuopelnas, išvadavęs žydus iš Egipto. Pranašas Mozė galėjo tai suprasti ir, savo nuopelną lygindamas su Marijos nuopelnu, galėjo arba turėjo pripažinti, jog Marija bent tiek aukštesnė už Mozę, kiek karalienė už gerąjį savo valstybės pilietį. O Mozė buvo didžiausias pranašas.

Didžiųjų pranašų pirmutinis, Izaijas, karaliui Akazui sakė: "Taigi dėl to pats Viešpats duos jums ženklą (stebuklą). Štai mergaitė pradės ir pagimdys sūnų, ir ji vadins jį vardu "Viešpats su mumis" (Iz. 7, 14). Izaijas Dievo šviesoje matė, koks bus tas Sūnus, ir aprašė: "Mažutėlis užgimė mums, sūnus mums duotas, ir tapo kunigaikštystė ant jo pečių, ir jis vadinsis vardu: stebėtinas, patarėjas, Dievas, galingasis, būsimojo amžiaus tėvas, taikos kunigaikštis. Dauginsis jo viešpatavimas, ir nebus galo taikai. Dovydo soste ir jo karalystėj sėdės ir sustiprins ją bei teismu ir teisybe sutvirtins" (Iz. 9, 6-7). Labiau ir giliau už mus Izaijas suprato tai, ką čia parašė, o mes matome, jog jis parašė, kad mergaitė, nenustodama skaistybės, pagimdys Sūnų ir kad tas Sūnus bus Dievas su visa Dievo galybe ir šventumu. Regėdama tą būsimąją Mergaitę Dievo Motiną, pranašo Izaijo dvasia neblogiau už mus suprato Marijos nuostabiai didžią tobulybę. Kaip Mozė, taip ir

Izaijas žinojo, jog toji Mergaitė — Motina yra aukštesnė ir geresnė už visas karalienes bei karalius, ir turėjo džiaugtis galėdami pripažinti jos viešpatavimą sau.

Nėra nei laiko, nei reikalo gvildenti, ar visi kiti pranašai yra gavę iš Dievo šviesos, kad patirtų būsimosios Marijos aukštybę, kaip kad ją matė Mozė ir Izaijas. Rasi, ne visiems teko ta laimė; bet kuriems ji teko, tie pripažino ir džiaugėsi galį pagerbti Mariją kaip savo ir kitų pranašų karalienę. Džiaugiamės ir mes, prašydami tą Pranašų Karalienę melstis už mus.

Didžiausias pranašų uždavinys buvo raginti žmones, kad jie garbintų Dievą ir elgtųsi pagal Sutvėrėjo valią. Tą uždavinį švenč. Marija visu savo gyvenimu atliko geriau už visus žmones, geriau už pranašus ir už pačius apaštalus. Todėl ji teisingai vadinasi ir yra Pranašų Karalienė.

Ji savo ranka nerašė knygų, bet iš jos lūpų evangelistas šv. Lukas užrašė tris giesmes. Vieną giesmę pati Marija pirmutinė išgiedojo. Trumpa ta giesmė, bet jos grožis ir vertė atstoja daugelį ir storų veikalų. Ta giesmė lotyniškai vadinasi "Magnificat," o lietuviškai prasideda žodžiais: "Mano siela garbina Dievą" (Lk. 1, 46). Toje giesmėje yra įžvelgta į ateitį ir teisingai pramatyta: "Nuo dabar visos kartos vadins mane palaiminta" (Lk. 1, 48). Mes matome tą pranašystę vykstant visame pasaulyje. Taigi ir dėl šito dalyko reikia pripažinti, kad Marija yra Pranašų Karalienė.

Tik neužmirškime to, kas jai ir pranašams labiausiai rūpėjo. Ji ir jie meilingai, protingai ir galingai ragina mus ir visus žmones laikytis tikrojo tikėjimo, garbinti Dievą, mylėti Jį, tą meilę reikšti gerai elgiantis su kitais žmonėmis ir tokiu elgesiu nusipelninti laimę, mums skirtą danguje, kur prie džiaugsmo prisideda malonumas regėti Dievą, Jo Sūnų Jėzų Kristų, Mariją ir pranašus ir kitus geruosius asmenis.

SAVO SILPNAS RANKAS – PRIE KRISTAUS

Kun. Juozas Prunskis

Vienas didžiųjų Amerikos muzikų — Fritz Kreisler — kartą krautuvėje atrado genialaus meisterio Guarneriaus padarytą smuiką. Muzikas, pabandęs, negalėjo atsigėrėti smuiko balsu. Pasiūlė pardavėjui visus ką turėjo pinigų, tačiau jį pralenkė turtingas anglas, aistringai rinkęs smuikus.

Smuikininkui Kreisleriui atrodė, kad tas gražiabalsis smuikas buvo kolekcionieriaus įkalintas. Muzikas pradėjo jį dažnai lankyti ir prašyti smuiką perleisti. Pagaliau kolekcionierius paėmė smuiką nuo lentynos ir tarė, duodamas smuikininkui:

— Pagriežki.

— Aš griežčiau, — pasakojo vėliau Kreisleris, — lyg mirčiai pasmerktašis, kuriam būtų pasakyta, kad savo geru griežimu galės gyvastį išsipirkti.

Kada smuikininkas baigė, britas jam tarė:

— Aš neturiu teisės tokį smuiką laikyti. Imkis. Smuikas priklauso Jums. Eikite į pasaulį, tegu to smuiko klausosi.

Mes, kaip anas smuikų kolekcionierius, turime didžios vertės, nežemišką instrumentą — mūsų sielą. Kaipgi svarbu, kad mes, kaip anas smuikininkas, įstengtume savo sielos galias išreikšti tauraus charakterio harmonijomis. Savo elgesiu mes turime daug galimybių paskleisti švelnių artimo meilės, Dievo meilės melodijų. Ar visada tas galimybes reikiamai panaudojame?

Dviejų mergaičių giesmė

Su reikiamu ryžtu net ir paprasti eiliniai žmonės šioje srityje gali daug padaryti. Štai kartą Liverpooly vienas netikintysis kalbėjo į minią žmonių prieš krikščionybę. Jis buvo taip įkaištas ir tiek pasitikėjo savo padarytu įspūdžiu, jog išdrįso prabilti į minią:

— Jeigu bent vienas iš jūsų galite

Šv. Kazimierai, melskis už mus ir kankinamą Lietuvą!

pasakyti nors žodį už Kristų, ateikite gi čia ir pasakykite.

Niekas nepasijudino. Įsiviešpatavo slegianti tyla.

Ir staiga pakilo dvi mergaitės. Jos, besilaikydamos už rankų, priartėjo prie kalbėtojo ir tarė:

— Mes neįstengiame kalbėti už Kristų, bet mes galime giedoti Jo garbei.

Ir jos užgiedojo anglišką giesmę:

— Stand up, stand up for Jesus!

Kai mergaitės baigė savo giesmę, visi vyrai jau buvo nutraukę kepures nuo savo galvų. Visi buvo giliai sujaudinti. Kaikurie verkė. Minia ramiai išsiskirstė, matomai nei kiek nepaveikta to piktžodžiautojo prieš Jėzų. To pasiekė dvi mažos mergytės. Jų ryžtingas liudijimas už Kristų — laimėjo. Ar mes visada esame ryžtingi, kai reikia liudyti Kristų?

Ryžtą praradę kariai ir generolas

Kartą Romos armija kovose prarado ryžtą. Kariai ruošėsi trauktis, užleisdami pozicijas priešui. Generolas bandė juos paveikti, kalbėdamas apie

tėvynę, apie jų garbę, apie jų priesaiką, tačiau niekas nebegelbėjo. Jie buvo praradę betkokį pasitikėjimą savo jėgomis.

Traukiantis jiems reikėjo eiti siauru taku, kur iš vienos pusės buvo upė, iš kitos stati uola. Čia buvo siauras takas tik vienam žmogui. Tai pastebėjęs generolas ryžosi imtis paskutinės priemonės. Jis atsigulė skersai tako ir sušuko savo kariams:

— Jeigu jūs manote trauktis, galite tai padaryti tik per mano kūną, sumindžiodami mane mirtin savo kojomis. —

Neiviena koja nepakilo ant jo. Bėgimas buvo sustabdytas. Ir nuvargę kariai jau galėjo stoti gretosna prieš priešą. Kariai negalėjo mindžioti savo

mylimo vado ir juose gimė ryžtas spiritis.

Gyvenimo kovoje, gėrio grumtynėse su blogiu kartais ir mummyse gali bręsti pasitraukimo mintis. Dvasios akimis pamatykime, kad mums, besukantiems trauktis nuo savo pareigos, skersai kelio guli Nukryžiuotasis. Mes negalime pabėgti į nuodėmių daubas, Jo nemindžiodami savo kojomis.

Ta mintis teuzdegs mus nauju ryžtu, kaip anie generolo žodžiai uždegė Romos karius. Tada ir mes galėsime drauge su mintytoju Blaise Pascal kalbėti:

— O, kaip gera žmogui, kuomet jis pavargęs, veltui jieškodamas gerumo pasaulio gyvenime, ištiesia savo silpnas rankas prie Kristaus.

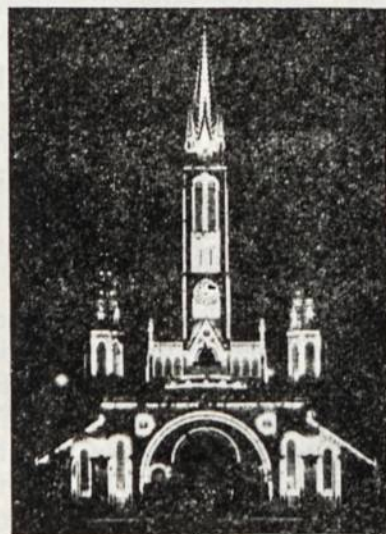
KUR GLŪDI MŪSŲ VILTYS?

Šv. Tėvas Pijus XII savo užbaigos žodyje į Marijos kongreso dalyvius Liurde pernai tarp kitko kalbėjo:

— Štai Marija kritiškoje žmonijos valandoje nori išklydusiems sūnums parodyti tikrąją gyvenimo prasmę, iškel-dama jo priklausomumą antgamtybei ir jo sąryšį su kitu gyvenimu, kuris tik vienas mums suteiks tikrą ir tobulą laimę.

Viltį sudėdamas į Marijos užtarimą, Šv. Tėvas skatina visus tikinčiuosius drąsiai laikytis gyvenimo kovoje:

— Gerai žinome, — tęsė Popiežius, — kaip pikto galybės visais būdais stengiasi nuterioti Marijos tėvainystę, išplėsdamos iš jaunimo nekaltumą ir drovumą; besikėsindamos prieš moterystės vienybę; kiršindamos vieną prieš kitą socialines klases, tarsį visi žmonės nebūtų broliai; pavergdamos Bažnyčią visur, kur tik jos įsigali, ir skelbdamos pikčiausią materializmą. Tačiau iš kitos pusės žinome, — sakė Popiežius, — koks šviesus ir tiesos troškimas bujoja širdžių gelmėse, koks nuoširdus Dievo pasiilgimas gaivina sielas ir tų visų, kurie negali savo jausmų pareikšti, neišstatydami pavojun savo nuosavybės ir

savo asmens. Žinome, kokią galybę turi dvasinės jėgos, kurios trykšta iš visų pusių, apskelbdamos spindintį pavasarį. Sakoma, jog Liurde yra atvertas langas į dangų. Pasistenkime, kad per tą langą, per kurį mums iš anksto leidžiama džiaugtis dangiška garbe, nuolatos sroventų šviesos ir malonių šaltinis, gaivindamas žmonijos viltis amžiniems tikslams, kartu keldamas susipratimą ir pažangą, o ypatingai dvasios skaidrumą ir taiką.

Koks yra Dievo vardas?

Kun. S. Žilys

Savo vardą Dievas apreiškė Mozei, jam pasirodydamas ant Horebo kalno. Šis palaimintas Dievo vardas buvo užrašytas Šventajame Rašte.

Reikia pasakyti, jog senovės žydų rašyba buvo skirtinga nuo mūsų ir moderniosios žydų rašybos: rašant buvo žymimi tik priebalsiai, be balsių. Lietuviškas žodis Dievas parašytas žydų papročiu atrodytų šitaip: DVS; gi žydų kalboje tas pats žodis buvo rašomas JHVH. Šiandien mums sunku pasakyti, kaip buvo Dievo vardas ištiriamas, nes mes nežinome kokiais balsiais buvo sujungtos šitos paslaptingos keturios raidės. Net rabinai nėra gudresni už katalikų ar protestantų Rašto žinovus. Žydų tautos išblaškymas po visą pasaulį ir nuolatiniai jos persekiojimai nutraukė paslapties perdavimą iš lūpų į lūpas. Pagrindine šio užmiršimo priežastimi reikia laikyti nepaprastą žydų pagarbą Dievo vardui.

Grižus žydams iš Babilonijos tremties, tik kunigai galėjo ištarti Dievo vardą, kalbėdami maldas ir laimindami žmones. Tačiau po keletos dešimtų metų jau tik vienam vyriausiajam kunigui buvo leista kartą metuose šauktis į Dievą Jo tikroju vardu.

Šventajame Rašte JHVH vardas pasikartoja daugiau nei 6000 kartų. Todėl skaitant Šventąjį Raštą, ir iš didelės pagarbos nenorint ištarti tikrojo Dievo vardo, kilo reikalas jį pakeisti kitu vardu — Adonai, t. y. Viešpats. Ir taip per daugelį šimtmečių, nors ir rašte visur paliko JHVH, tačiau skaitant jį žydai ištardavo Adonai.

Šeštame amžiuje po Kristaus gimimo knygų perrašinėtojai, norėdami, kad Šventasis Raštas būtų prieinamesnis skaityti platesnei žmonių masei, po priebalsiais padėjo ženklus, kurie nurodė kaip kiekvieną žodį tarti. Tačiau po Dievo vardo raidėmis, jei ir žinojo

kaip ištarti, tikrųjų balsių neprirašė, o po to keturiom priebalsėm padėjo žodžio Adonai ženklus. Ir taip, pritaikant žydų kalbos dėsnius, susidarė naujas žodis: Jehovah. Žyduose šis žodis greit praplito, tačiau ypatingai jis buvo pagarboje laikomas septynioliktojo amžiaus romantikų tarpe, kurie šitame žodyje jautė kažkokią paslaptį ir įkvėpimo šaltinį. Gal todėl ir amerikonas Rutherford, patrauktas šio žodžio skambėjimu, 1931 metais paskelbė, kad šis vardas yra tikras Dievo vardas, ir kad jo įsteigta sekta, kuri iki tol vadinosi Išsigelbėjimo bokštu, nuo dabar vadinsis Jehovos liudininkais. Pagal Rutherford, ilgą laiką tikrasis Dievo vardas Jehovah buvęs žmonių užmirštas, todėl esą būtina šį vardą vėl įgyvendinti ir reikiamai pagerbti. Mums tačiau atrodo, kad Jehovos liudininkai nieko neprisidėjo prie to neteisingai sudaryto, tariamo Dievo vardo atradimo. Priimdami šį vardą kaip savo sekto pavadinimą, jie lyg patvirtina esą ne tikro, o išsigalvoto dievo liudininkai.

Rimti mokslo vyrai, kaip katalikai taip ir protestantai, po ilgų ir išsamių tyrinėjimų ir išvedžiojimų tvirtina, jog Dievo vardas buvo tariamas: Jahveh, t. y. "Aš esu".

Ar mes kreipsimės į Dievą Jehovah, ar Jahveh, ar Viešpaties. ar Visagalio vardu, Dievui bus vistiek. Svarbu, kad mūsų širdis būtų pilna nusižeminimo ir paprastumo. Tačiau, jei mes norime žinoti, koks vardas Dievui labiausiai patinka, to vardo turime ieškoti Naujame Testamente. Kristus atėjo į šią žemę ne tik už mus mirti, bet ir mus pamokyti. Jis mums pasakė: "Kai jūs meldžiatės, sakykite: Tėve..." (Luko 11, 2) Arba: "Taigi jūs melsitės taip: Mūsų Tėve, kurs esi danguje; tebūnie šventas Tavo vardas". (Mato 6, 9).

Tėve! Argi šis palaimintas žodis nesujaudina mūsų širdies?!

Aš netikiu į pragarą

Tęsinys

Kadangi ši tiesa yra tokia griežta ir bauginanti, žmogus stengiasi tyčia jos nesuprasti, nenugirsti, ją savaip aiškintis. Sau pataikaudamas ir pasekmių bijodamas, žmogus dažnai ir Dievo įsakymus savaip išsiaiškina ir savo lepiai prigimčiai pritaiko, jau reformuotus, sušvelnintus. Teisingojo Dievo teisme, mūsų gyvenimo filma bus parodyta su mažiausiomis smulkmenomis. Kaikam ji bus miela, kaikam baisi. Gilusis vokiečių teologas I. Klug štai ką rašo apie sielą Dievo teisme: "Mes vis klausiame, kodėl moralės nuostatai yra tokie kieti ir negyvenimiški, kodėl negalima gauti dispensos, kodėl atsakomi sakramentai tiems, kurie po nelaimingos moterystės, sukūrė laimingą antrą ar trečią nebažnytišką moterystę? Ir taip tas nepabaigiamas — kodėl? Dievas tyli ir kaip kas mano tad, jog Dievas teisme leis pasiaiškinti. Mūsų teismo valandoje Dievas kalbės, o mes tylėsime ir drebėsime". Kai Dievas parodys, kokia siela turėjo ir galėjo būti, tada ji pati sau tars: Ne, Viešpatie Dieve, aš nesu verta šventojo dangaus! — ir eis skaisyklon apsisvalyti. Ačiū Dievui, jei tik skaisyklon, o ne pragaran. Ačiū Dievui!

Iš kitos gi pusės, galime guostis begaliniu Dievo gailestingumu. Dievas tikrai nepasmerks amžinu pragaru nekaltą žmogaus. Mirtina nuodėmė, neišpažinta ir neapgailėta, žmogus nusipelno pragaro bausmę. Gerai, bet kas yra toji mirtinoji nuodėmė? Dievo įsakymo sulaužymas dideliame dalyke, laisva valia ir gerai žinant. Tačiau visokios pašalinės aplinkybės ir priežastys nusikaltimą sumažina arba ir visai panaikina: žinojimo stoka, laisvos valios stoka, klastingi gundymai, prigimties silpnumas ir šimtai, tūkstančiai kitų, mums net nežinomų, lengvinančių priežasčių. Užtatai kaikurie teologai net tvirtina, jog mirtina nuodėmė nusikalsti nėra jau taip lengva.

Pasaulio istorijoje yra buvusių moralinio supuvimo pabaisų, bet neturime teisės jų priskaityti prie pragare pasmerktųjų; priešingai, nuoširdi atgaila, nors ir patį paskutinį žemiškojo gyvenimo momentą, gali sielą išgelbėti nuo amžinosios pražūties. Kam sunku suderinti Dievo meilę su pragaro realybe ir sunku suprasti, kaip žmogus, visą amžių dorai gyvenęs, bet miręs sunkioje nuodėmėje, gali būti amžinai pražudytas, tas teprisimena, jog mirtina nuodėmė nėra kokie gudriai laimėti spąstai nekaltiesiems žmonėms gaudyti, bet yra viso gyvenimo išdava, vaisius.

Minėtasis I. Klug nusidėjėliui žmogui turi ir šviesesnių žodžių: "Staigi mirtis neužtik Dievui ištikimojo sunkioje nuodėmėje. Mes pilnai galime guostis, jog pragare nėra nė vieno, kuris ten būtų patekęs be progos apgailėti nuodėmes."

Kam vis dar yra abejonių dėl Dievo perdidelio greižtumo nusidėjėliui žmogui, teneužmiršta, jog yra dar ir skaisytykla, laikinosios bausmės vieta, kur sielos apsisvalo, ir paskui eina dangun.

Iš viso, kas šiame rašinyje buvo aiškinta, galima padaryti dvejopą išvadą: kada tik būsi gundomas nusidėti, prisimink Dievo teisingumą ir amžinąjį, bausųjį pragarą; kada tik pažvelgsi į prikryžiuotą Dievo Sūnų, prisimink Dievo gailestingumą ir amžinąjį, žavingąjį dangų.

Kun. J. Domeika

Nesitikėkime patraukti žmonių prie Bažnyčios nusileidžiant prieš klaidingas jų nuomones ir net joms pritariant ar net pataikaujant sugedusiems žmonių įgeidžiams. Mes tegalime prie Dievo atversti žmones tik pilnai rodydami jiems žodžiu ir pavyzdžiu krikščioniškosios tobulybės idealus visoje skaisytumoje, tik skelbiant pilną Evangelijos tiesą visoje pilnybėje taip, kaip ji yra garsų Bažnyčios mokytojų išreikšta.

Arkivysk. J. Matulevičius

Pasikalbėjimai prie ežero

LĀIVELIS BANGOSE

Michigano ežeras tikrai yra žiaurus rudenį ir žiemą. Dabar jo krantai apsikrovė ledais. Bangos aptaško smėlį, ir šąla. Paskui einančios bangos irgi apšąla, ir taip pasidaro ledų krūvos. Tik tas, kas turi didelį narsumą, gali pasivaikščioti prie ežero.

Ta jūra ar ežeras, kuris suteikia tiek malonumo pavasarij, vasarą ir rudenį, žiemą beveik atstumia. Galima ir šiek tiek suprasti, kaip apaštalai jau-tėsi, kai audra pakilo ant ežero, ir juos apėmė baimė, kad pražus. O visvien Kristus gi miegojo tuo laiku. Apaštalai turėjo žinoti, kad Kristus vistiek saugo juos. bet jie bijojo.

Ar mes nedarome to taip pat savo gyvenime? Prispaudžia liga ar kita kokia ištinka nelaimė, ir mes tuojau manome, kad Dievas mus užmiršo. Vėliau mes sužinom, jog Dievas mūsų neužmiršo, bet leido kaikuriais bandymais mus varginti.

Šv. Kotryna Sienietė skundėsi Kristui, kad Jis ją apleido sunkių pagundų metu, ir ji tuojau išgirdo balsą: "Aš buvau tavo širdyje". Taip ir mūsų gyvenime. Kai sunkumai vargina, paieškokime Kristaus ir pajusime, kad Jis yra mūsų širdyse. Toli nereikia ieškoti jo.

Tuo laiku, kai bangos buvo didžiausios ir apaštalai pažadino Kristų, Jis jų užklausė: "Kodėl esate bailūs, jūs?" Kodėl dažnai esame bailūs ir beveik neriamės iš kailio, kai koks prispaudimas mus aplanko. Todėl, kad esame "žmonės menko tikėjimo."

Tame yra mūsų baimės paslaptis: mes esame "menko tikėjimo". Turime turėti daugiau pasitikėjimo Dievu ir Jam rodyti daugiau meilės. Su didesniu tikėjimu ir pilnesniu meilės pasiryžimu mes taptumėm milžinai. Tokiu būdu mes nebijotumėm didžiausių bangų, sunkiausių vargų, pikčiausių pagundų ir net juodžiausio šėtono.

Audringoje jūroje kapitonas pasitiki savo laivu ir gabumu. Kovoje vadas pasitiki savo kariuomene. Potvynyje žmonės pasitiki savo namais, nes jie yra pastatyti ant gero pamato, ne ant smėlio.

Dažniausia mūsų vargai ir pagundos eina iš mūsų pačių, ne iš kitur, nes mes patys pagilinam skausmą ar padidynam vargą. Mūsų vaizduotė rodo, kad Dievas mus užmiršo, lyg būtume vieni vieni varge. Apmalšinkime mūsų baimę, vargai ir skausmai bus suvaldomi. Galėsime greičiau reikšti meilę ir pasitikėjimą Dievu. Jei krisime į neviltį, ir net malda bus svetima. Pasitikėkime Dievu, ir atsivers skaidrus dangus pro tamsius debesis. Kristus nemiega, Jis yra mūsų širdyse.

Dėl to, kai žiūrime į piktąsias ežero bangas, nereikia bijoti, nes jos gali būti nutildytos. Jei Kristus atsistos laivelyje ir iškels ranką, bangos nurims, ir gyvenimas vėl bus skaidrus.

Gyvenkime su meile ir pasitikėkime Dievu, ir gyvenime nebus didelių audrų, kurios galėtų sukelti baimės ar apipilti mūsų laivą.

P. P. Činikas, MIC

Klausimai ir atsakymai

Malonėkite išaiškinti švč. Marijos Panos Nekaltą Prasiidėjimą. Jeigu ji buvo duktė šv. Onos ir šv. Joakimo, kuriedu abu buvo paprastai žmonės ir, kaip visi žmonės gimę iš Adomo ir Ievos, paveldėję pirmgimtinę nuodėmę, rodos, kad ir Panelė Marija, iš jų gimusi, turėjo paveldėti pirmgimtinę nuodėmę. A. Č.

Taip. Marija turėjo ją paveldėti, bet, Dievo stebuklu, jos nepaveldėjo. Šis stebuklingas Dievo apsaugojimas Marijos nuo paveldimosios nuodėmės ir jos suteršimo yra vadinamas Marijos Nekaltas Prasiidėjimas. Kaip Adomo palikuonis ir Onos ir Joakimo duktė, bendruoju žmonijos paveldėjimo dėsniu, turėjo Marija paveldėti paveldimąją nuodėmę (kitų vadinamą "gimtąja", "pirmaprade", "pirmgimtinę" ir pan.). Tai įvyksta tą akimirką, kai Dievo sukurta siela susijungia su jai skirtu, tėvų paruoštu, kūnu ir prasideda užuomazgoje žmogus. Tačiau, nepaprastos išimties keliu, dėl to, kad Marija nuo amžių buvo Dievo pramatyta pasaulio Atpirkėjo motina ir dėl būsimų Jo nuopelnų, Dievas, savo malone ir visagalybe, apsaugojo ją nuo paveldėjimo tos nuodėmės, kuria yra paženklintas ir kurios yra apgadintas kiekvienas žmogus, prasidedamas savo motinos iščiose. Visoje žmonijoje Marija yra vienintelė išimtis šiai bendrajai taisyklei, ir, dėl to, teisingai Marija yra visos žmonijos garbė ir pasididžiavimas.

Dėl ko švenčiausia Marija yra tituluojama "Mergelė" Marija? Jeigu taip, tai kodėl nevadiname seseles vienuoles "mergelėmis" ir broliukus vienuolius "berneliais"? A. Č.

1) Dievo Motina, Marija, yra tituluojama "Mergelė" pažymėti ir užbrėžti tai, kad, nežiūrint, jog ji yra tikra motina, ji kartu yra ir mergaitė, vyro nepažįstanti, ir niekad nenustojusi savo skaistybės ir nekaltybės. Senesni lietuviai yra pratę Mariją vadinti "Pana" arba "Panele". Šis žodis, sąlytyje su Ma-

rija, nors lig šiol gal būti ir įprastesnis už "Mergelę", nėra lietuvių, bet slavų kilmės. Dėl to ir stengiamasi "Panelę" pakeisti "Mergele".

2) Vadinti seseles vienuoles "mergelėmis", ir broliukus vienuolius "berneliais" būtų mažiau juokinga ir negarbinga, negu juos vadinti "panelėmis" ir "ponaičiais".

Jei yra atleidžiami nuo pasninko tie, kurie jau pradėjo 60 metus, ar jie gali valgyti mėsą metų ketvirtysė ir kitomis pasninko dienomis?

Pasninkas, kuris įpareigoja valgyti pilnai tik vieną kartą dienoje, saisto suaugusius tarp 21 ir 59 metų, jei nėra kitų priežasčių, kurios paliuosuotų nuo to pasninko. Susilaikymas gi nuo mėsos tam tikromis dienomis privalomas visiems, kurie jau turi 7 metus amžiaus, nežiūrint paskui kokio jie būtų senumo. Amžiaus senumas nepaliuosuoja, kad jie galėtų valgyti mėsą draudžiamomis dienomis. Tik ši yra išimtis: Tomis dienomis, kada leidžiama valgyti mėsą jaunesniems negu 21 m. ir vyresniems kaip 59 m. amžiaus, šie gali valgyti mėsos tiek kartų per dieną, kiek nori. Tačiau visi kiti, kurie privalo pasninkauti, gali valgyti tik vieną kartą mėsą per dieną ir tik tai su pagrindiniu valgiu.

Kodėl yra nuodėmė valgyti mėsą penktadienį?

Dėl to, kad Bažnyčia tai draudžia. Bažnyčia įsako susilaikyti penktadieniais nuo mėsinių valgių, kad pagerbtume mūsų Išganytoją, kuris tą dieną mirė ant kryžiaus. Tai maža mūsų auka toje dienoje, kurioje Dievas — žmogus paaukojo už mus savo gyvybę.

Dirbkite laike, bet amžinybės šviesoje. Prieš elektrines triukšmingų fabričių pašvaistes neturi išblėsti amžinoji lempelė ties tyliuoju tabernakuliu, ir dūmų debesys iš dirbtuvių dūmtraukių neturi užtemdyti žvaigždžių vaizdo.

M. Faulhaber

Su mūsų bendradarbiais

TĖVŲ MARIJONŲ MISIJOS

Šiais metais Tėvai Marijonai veda misijas dar šiose parapijose:

Kovo 2—15 d. Sopulingosios Dievo Motinos par. Kearney, N. J. — kun. J. Mačiulionis, MIC.

Kovo 2—15 d. Šv. Pranciškaus par. Lawrence, Mass.—kun. J. Vaškas, MIC.

Kovo 6—8 d. Šv. Petro par. London, Kanadoje — kun. P. Garšva, MIC.

Kovo 8—15 d. Aušros Vartų par. Hamilton, Kanadoje — kun. Pr. Garšva, MIC.

Kovo 15—22 d. Šv. Jono Krikštytojo par., Toronto, Kanadoje — kun. V. Bagdanavičius, MIC.

Kovo 15—29d. Šv. Kazimiero par. Montreal, Kanadoje — kun. Pr. Brazys, MIC.

Kovo 16—22 d. Šv. Kazimiero par. Pittston, Pa. — kun. J. Vaškas, MIC.

Kovo 22—29 d. Šv. Jurgio par. Cleveland, Ohio — kun. A. Spurgis, MIC.

Kovo 23—29 d. Šv. Petro ir Povilo par. Tamaqua, Pa. — kun. J. Mačiulionis, MIC.

Balandžio 19—21 d. Šv. Andriejaus par. Philadelphia, Pa. — kun. J. Mačiulionis, MIC.

Balandžio 26—28 d. Šv. Jurgio par. Albany, N. Y. — kun. J. Mačiulionis, MIC.

Gegužės 11—17 d. Švč. Trejybės par. Nemark, N. J. — kun. J. Vaškas, MIC.

Rugsėjo 21—spalio 11 d. Šv. Petro par. So. Boston Mass. — kun. J. Vaškas, MIC.

Spalio 4—13 d. Šv. Marijos par. Custer, Mich. — kun. J. Mačiulionis, MIC.

Spalio 12—18 d. Švč. Trejybės par. Wilkes-Barre, Pa. — kun. J. Vaškas, MIC.

Prašoma Tėvų Marijonų rėmėjų ir

bičiulių pasimelsti už misijų pasisekimą ten, kur jos bus vedamos.

Kun. J. Mačiulionis, MIC

Tėvų Marijonų Misijų Vedėjas
1910 E. Falls Street

Niagara Falls, N. Y.

PS. Prašoma gerbiamų Klebonų ir visų tų, kurie pageidaus Tėvų Marijonų misisionierių pagalbos, kaip galima greičiau, kreiptis į Marijonų Misijų Vedėją.

• Vyrams rekolekcijos Marian Hills seminarijoje bus kovo mėn. 6, 7 ir 8 dienomis. Pradžią kovo 6 d. 7.30 val. vak., užbaigta kovo 8 dieną popietiniu laiku. Rekolekcijas ves, iš Romos atvykęs, kun. dr. Pr. Brazys, MIC. Kviečiami visi vyrai šia proga pasinaudoti, nežiūrint kokiai partijai ar organizacijai kas priklauso. Prašoma iš anksto, nedelsiant tuojau pranešti, kas dalyvaus, kas norės nakvoti ir kada atvyks. Pilną išlaikymą bus galima gauti vietoje.

Rašyti arba telefonuoti: Rev. V. Rimšelis, MIC, Marian Hills Seminary, Clarendon Hills, Ill.

Tel. Faculty 3-1441.

• Kolumbo vyčių susitelkimas. Vasario 22 d. Chicagos Marijonų vienuolyno patalpose Kardinolo Mundelein kuopos Kolumbo vyčių ketvirto laipsnio klubas turėjo savo vienos dienos susitelkimą, kurį pravedė kun. Kaz. Vengras, MIC.

Marijonų Bendradarbių Draugijos GARBĖS NARĖ

A. † A.

AGNIETĖ STANISLOVAITIENĖ

Gyveno 1347 So. 48 Ct., Cicero 50, Ill., mirė šių metų vasario 6 d., palaidota šv. Kazimiero kapinėse.

Tėvai Marijonai už a. a. Agnietės sielą atlaikys dvejais šv. Mišias. Visi Draugijos nariai prašomi už jos sielą sukalbėti nors po rožančiaus dalį Dievo gailestingumui išprašyti.

žinios iš katalikiškojo pasaulio

• **Popiežiaus kalba JAV vaikams.** Popiežius Jonas XXIII, sekdamas savo pirmtako Pijaus XII pavyzdžiu, gavėnios pradžioje pasakė kalbą Amerikos katalikams vaikams. Popiežius savo kalboje skatino vaikus melstis ir padėti neturtingiems pasaulio vaikams.

• **Popiežius Jonas XXIII palaimino Amerikos helikopterį,** kuris nusileido Vatikano teritorijoje. Tai pirmas toks atsitikimas, kuris įvyko š. m. vasario 14 d.

• **Liurdo Jubilėjaus užbaiga.** Vas. 18 d. popiežius Jonas XXIII pasakė kalbą 40.000 maldininkų, susirinkusių Liurde užbaigti šimtmetinius metus nuo pirmojo šv. Bernadetos regėjimo, kai jai čia pasirodė švč. Dievo Motina Marija. Savo kalboje šv. Tėvas kvietė visus nusižeminti ir savo turtais dalytis su stokojančiais.

• **Italijoje sudaryta nauja vyriausybė,** kuriai vadovauja A. Segni. Jon įeina tiktai krikščionys demokratai. Užsienių reikalų ministeriu paskirtas uolus katalikas Jz. Pella.

• **Europos socialistai sukalbėsi.** Amerikoje viešėjo Austrijos socialistų stambus vadas Bruno Pitterman. Jis pranešė Msgr. Jurgiui G. Higgins, jog Europos socialistai darosi palankesni Bažnyčiai. Jisai pats tai patyręs Belgijoje, Vokietijoje ir Šveicarijoje. 1958 m. lapkričio mėnesį susitarė trys didžiausios Belgijos politinės partijos, tarp jų ir socialistai, ir pripažino, kad katalikų mokyklos turi gauti tą pačią valstybės paramą, kaip ir valstybinės mokyklos. Belgijos socialistai pripažino, jog tėvai turi teisę parinkti savo vaikams jų norimą mokyklą.

• **Pagerbs Arso kleboną.** Šv. Jonas Vianney, Arso klebonas, yra miręs prieš šimtą metų. Jo kapo aplankyti kas metai atvyksta apie po 6.000 kuni-

gų ir 300.000 žmonių, o Arso bažnytelė maža, gali sutalpinti iki 600 žmonių. Vietos vyskupas R. Fourrey nori pastatyti Arse naują, didesnę bažnyčią už \$780.000 dol., pagerbiant šv. Jono asmenį ir jo veiklą sukaktuvių proga.

• **Diplomatiniai santykiai.** Kas kartą daugiau amerikiečių pageidauja, kad J. A. Valstybės atnaujintų diplomatinis santykius su šv. Sostu. Yra pateikta rep. Viktoro L. Afuso (iš New Yorko) atstovų rūmams rezoliucija, kad JAV užmegstų diplomatinis santykius su šv. Sostu ir kad pasiųstų savo atstovą į Vatikaną.

• **Mokyklos plečiamos.** Sparčiai auga katalikai J. A. Valstybėse. Su tuo kartu auga naujų mokyklų reikalas. Prieš 10 metų Los Angeles vyskupija buvo padariusi pirmąją mokykloms kurti rinkliavą ir įsteigė 27 augšt. mokyklas ir 137 pradines mokyklas. Šiemet vyskupija nori gauti šešis milijonus dol. ir už juos pastatyti 9 naujas augštesniasias mokyklas ir 12 kitų praplėsti.

• **Švč. Marijos statula.** Penkiolikos ir pusės pėdų marmurinė švč. M. Marijos statula Fatimoje įkelta į vidurinę nišą viršum šventovės durų, kurią yra nukalęs amerikietis kun. Tomas McGlynn iš Kalifornijos. Statula sveria 13 tonų. Jos atidengimas ir pašventinimas buvo pernai.

• **Staigmena.** Popiežius Jonas XXIII, lydimas kardinolo Agagianiano, aplankė Romoje šv. Jono ligoninėje savo sergantį draugą Msgr. Decio Botti. Tai buvo tikra staigmena ligoniui ir ligoninei.

• **Jaunimo kongresas.** Šių metų rugpiučio mėn. pradžioje Stuttgarte įvyks Vokietijos katalikų jaunimo kongresas. Manoma, kad jame dalyvaus virš 100 tūkstančių jaunuolių.

žinios iš lietuviškojo pasaulio

• **Prel. Pr. Juras** atkalbėjo invokaciją Massachussets valstybės senate, Bostone, vasario 16, pradėdamas tos dienos sesiją.

• **Mirė kun. Jodokas.** Sausio 30 d. Laukuvoje mirė kun. Mykolas Jodokas, buvęs šilalės klebonas. Palaidotas Šilalėje.

• **Mirė kan. J. Rudaitis.** Lietuvoje mirė kanauninkas Juozas Rudaitis, Barbieriškio klebonas, jubilijatas, 88 metų. Palaidotas vasario 14 d. Velionis buvo vysk. P. Būčio kurso draugas. Klebonu Barbieriškyje išbuvo 45 metus, buvo Prienų dekanato dekanu.

• **Chicagos Lietuvių jaunimas** vas. 22 d. Jaunimo centre minėjo Vasario šešioliktąją. 10 val. buvo šv. mišios, 2 val. įvyko iškilmingoji dalis su kalbomis ir menine programa. Dalyvių buvo pilna salė.

• **Lietuvis mokyklų taryboje.** Paskutiniu metu Chilagos arkivyskupijoje tris kartus padidinta Katalikų Mokyklų taryba. Arkivyskupijos ribose yra 425 pradžios mokyklos su 271,312 moksleivių ir 93 augštesnės mokyklos su 56,877 moksleiviais. Į mokyklų tarybą pakviestas ir lietuvis kun. Jonas Stankevičius, šv. Kryžiaus ligoninės kapelionas.

• **Kun. Juozas Grabys** vasario 22 d. buvo pagerbtas už nuopelnus sporto reikaluose šv. Juozapo akademijoje, Schenectady, N. Y.

• **Stasys ir Elzbieta Šidlauskai** vasario 15 d. Visų šventųjų parap. bažnyčioje, Chicagoje, paminėjo vedybų 50 metų sukaktį. S. ir E. Šidlauskai yra pavyzdingi parapijos rėmėjai, susipratę lietuviai, turi išauginę gausią šeimą.

• **Šv. Kazimiero Seserų Rėmėjų** Chicagos apskrities vakarienė įvyko vasario 22 d. Marijos Augšt. mok. salėje.

• **Nauja knyga apie Kristaus kančią.** Draugo spaustuvėje šiuo metu spausdinama antra laida knygos "Karti mūsų Viešpaties kančia". Knygą yra parašęs Klemensas Brentano pagal Onos Kotrynos Emmerich regėjimus. Išvertė J. Talmantas. Numatoma, kad knyga iš spaudos išeis dar šios gavėnios metu.

• **Naujas Tikybos vadovėlis.** Neseniai pasirodė gražus tikybos vadovėlis, parengtas bendromis keturių kunigų pastangomis, būtent kan. dr. J. Končiaus, kun. J. Pakalniškio, kun. V. Dabužio ir kun. dr. J. Čyvo. Naujasis vadovėlis parašytas naudojantis kan. K. Žitkaus Tėve mūsų ir Tikiu tikybos vadovėliais. Knygelė labai gražiai išrodo. Patraukli vaikams skaityti, papuošta kelių spalvų iliustracijomis. Labai ji bus naudinga pasinaudoti ir suaugusiems, mokant vaikus lietuviškai pagrindinių tikėjimo tiesų. Šį vadovėlį atspaudė Saleziečių spaustuvė Italijoje 1958 m. Turi 165 pusl. Jo kaina tik 1.25 cent. Gaunama "Drauge".

• **Liet. Kat. Mokslo akademija** paruošė spaudai 1957 metų Akademijos narių Suvažiavimo darbus, ruošia taip pat išleisti Lietuvos istorijos šaltinius; be to surasta lėšų Akademijos metraščio leidimui.

• **Remia savo bažnyčią.** Jonas ir Teofilė Bakaičiai, gyveną Ketteringe (Anglijoje) Londono lietuvių bažnyčiai paaukojo gražių tautiniais raštais užuolaidų net dešimčiai langų. Parapijietis Juozas Budreika, neseniai atvykęs į JAV, iš savo pirmosios algos pasiuntė penkis svarus bažnyčios išlaikymui.

• **Draugo 50 metų minėjimas** su koncertu bus šių metų lapkričio 15 d. Marijos mokyklos salėje, Chicagoje.

Marian Hills Seminary

Clarendon Hills, Illinois

Mielas(a) Šv. Juozapo Gerbėjau(a),

Pas Tėvus Marijonus Marian Hills šiais metais kovo 10 d. prasidės novena į šv. Juozapą. Per devynias dienas bus kalbamos ypatingos į šv. Juozapą maldos ir laikomos šv. Mišios. Šitam Dievo parinktajam švč. Marijos ir Vaikelio Jėzaus Saugotojui ir Globėjui esame dėkingi už daugelį malonių, kurios pasiekė mus kūno ir dvasios varge. Sunkiose gyvenimo valandose, ypač mirties valandą, su pasitikėjimu kiekvienas krikščionis gali jo šauktis, nes, popiežiaus Pijaus

IX žodžiais tariant, negirdėta, kad kas ieškojęs jo užtarimo, būtų buvęs apleistas.

Prašome pažymėtoje vietoje surašyti savo intencijas, kuriomis norite kad būtų meldžiamasi ir laikomos šv. Mišios į šv. Juozapą. Jeigu atsiųsite auką vienuolijos reikalams, tai busime labai dėkingi. Bet jeigu neišgalite, tai atsiųskite tik savo intencijas. Šv. Juozapas pats buvo neturtingas, ir negalimas daiktas, kad jis, dabar būdamas danguje, nesuprastų vargstančio žmogaus žemėje. Mes norime įjungti į šią noveną visus savo geradarius, kad juos Dievas, užtariant šv. Juozapui, laikytų sveikus ir laimingus ilgiems metams, o kad mirusiems leistų greičiau išvysti šv. Šeimynėlės džiaugsmą danguje.

Dievo palaimos linkėdamas ir Jus nuoširdžiai gerbdamas,

*Tėvų Marijonų Seminarijos
Vyresnysis*

.....
Intencijos, kuriomis prašau laikyti noveną:

Siunčiu auką \$.....

Vardas, pavardė _____

Gatvė _____

Miestas _____